Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. №70 TUESDAY, APRIL 14 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 –ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 14-го КВІТНЯ 1998 р. Ч. 70 РІК CV

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС УСТІЙНИВ ПРОГРАМУ 34-ОЇ КОНВЕНЦІЇ, ЗАТВЕРДИВ ДЕЛЕҐАТІВ І ЗАСТУПНИКІВ ТА ПРИЗНАЧИВ КОНВЕНЦІЙНІ КОМІСІЇ

ЕКЗЕКУТИВА УНС ВІДБУЛА НАРАДИ

Парсиппані, Н.Дж. — Останнє квартальне засідання Екзекутиви Українського Народного Союзу напередодні 34-ої Конвенції відбулося в суботу, 21-го березня, ц.р., у приміщеннях Головної Канцелярії УНС.

Засідання відкрила і ним проводила предсідник УНС Уляна Дячук. Присутніми на засіданні були: Нестор Олесницький, заступник предсідника, Петро Саварин, директор для Канади, Аня Дидик-Петренко, заступниця предсідника, Марта Лиско, секретар, Стефан Качарай, виконуючий обов'язки касира, та Василь Пастушок, член Контрольної Комісії.

Найважливішими точками на порядку денному того засідання були справи пов'язані з надходячою Конвенцією. Екзекутива на окремому засіданні затвердила делеґатів і програму 34-ої Конвенції УНС. Згідно зі статутом УНС, повна листа делеґатів і їхніх заступників, як і програма Конвенції, будуть поміщені в обидвох офіційних виданнях УНС щоденнику „Свободі“ та „Українському Тижневику“ 30 днів перед Конвенцією.

На цьому засіданні Екзекутиви призначено три важливі комісії. П'ятичленна Верифікаційна комісія ще перед Конвенцією перевірить мандати всіх делеґатів і буде присутньою під час реєстрації делеґатів на Конвенції. Також призначено п'ятичленну Статутову комісію та п'ятичленну Фінансову комісію, котрі в часі Конвенції будуть працювати в засягу своїх уповноважень.

На звичайному квартальному засіданні Екзекутива обговорювала близькі можливі злуки з Українською Народною Поміччю та з Українським Братським Союзом. Проновані точки договору з обидвома установами в скороченій формі були поміщені в обидвох офіційних виданнях УНС. Вирішувати справу злуки голосуванням будуть делеґати на Конвенції.

Важливою точкою на тому засіданні було обговорення кінцевих річних фінансових зіставлень. С. Качарай, разом з Екзекутивою перевірив усі рубрики зіставлень і запропонував збільшити приходи та обмежити видатки. У цьому часі низьких відсотків і менших приходів з інвестицій, ми мусимо знайти можливості збільшити наші річні приходи. Зі своїми кінцевими передконвенційними звітами виступили також всі інші члени Екзекутиви.

Засідання тривало досить довго, бо на ньому обговорювано важливі точки. Довго та обширно дискутовано користі та втрати з продажу будинку в Джерзі Сити, а також і зріст членства до УНС пов'язаний з тією акцією. Докладно продискутовано видання та перевірено причини втрати прибутків і зменшення передплатників. Проаналізовано кожну ділянку організації та продискутовано корисні та некорисні впливи на цілість установи.

ПРОГРАММА

34-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбудеться в місті

ТОРОНТО, КАНАДА

в готелі 'TORONTO HILTON" починаючи від

п'ятниці 15-го травня 1998 р. — 9-та година ранку

1. Відкриття Конвенції.
2. Звідомлення Верифікаційної Комісії.
3. Вибір: а) Конвенційної Президії в складі: голови, двох заступників, та двох секретарів,
   б) Виборчої Комісії в складі 11 членів,
   в) Комісії Просьб у складі 5 членів,
   г) Секретарської Комісії в складі 6 осіб.
4. Покликання Пресової Комісії та двох дверників.
5. Звідомлення членів Головного Екзекутивного Комітету.
   — Предсідника — Уляни Дячук,
   — Заступника предсідника — Нестора Олесицького,
   — Директора на Канаду — Петра Саварина,
   — Заступниці предсідника — Ані Дидик-Петренко,.
   — Секретаря — Марти Лиско,
   — Касира — Олександра Благітки,
   — Діючого касира — Стефана Качарая.
6. Звідомлення членів Контрольної Комісії:
   — Степана Гавриша,
   — Василя Пастушка,
   — Стефанії Геврик,
   — Анатолія Дорошенка,
   — Івана Винника.
7. Звідомлення Радних:
   — Роми Гадзевич,
   — Теклі Мороз,
   — Стефка Куропася,
   — Олександра Худолія,
   — Володимира Корчинського,
   — Евгена Іванціва,
   — Стефанії Гаврилюк,
   — Тараса Шмаґали мол.,
   — Олександра Серафина,
   — Андрія Кейбіди,
   — Анни Ремик,
   — Миколи Дяківського,
   — Романа Куропася,
   — о. Мирона Стасіва.
8. Звідомлення редактора „Свободи“ Зенона Снилика.
9. Звідомлення редактора „Українського Тижневика“ Роми Гадзевич.
10. Дискусія над звідомленнями та їх прийняття.
11. Злука УНС і УБС.
12. Злука УНС і УНП.
13. Звідомлення Статутової Комісії, дискусія та схвалення змін.
14. Звідомлення Фінансової Комісії та визначення висоти запорук і платень.
15. Вибір Головного Уряду УНСоюзу.
16. Звідомлення Комісії Просьб, дискусія та ухвали.
17. Звідомлення Секретарської Комісії, дискусія та ухвали.
18. Внесення та ухвали для добра організації.
19. Різні справи.
20. Закриття Конвенції.

Наради почнуться точно о 9:00-ій годині ранку в п'ятницю 15-го травня 1998 року. Реєстрація делеґатів в четвер 14-го травня від 12-ої години дня до 10:00 вечора, та в п'ятницю 15-го травня від 7:00 години ранку.

ЗА ГОЛОВНИЙ УРЯД УНСОЮЗУ:

Уляна М. Д я ч у к, предсідник

Нестор Олесницький, заступник предсідника ***Петро Саварин,*** директор для Канади

Аня Дидик-Петренко, заступниця предсідника ***Марта Лиско,*** секретар

Стефан Качарай, діючий касир

КОНВЕНЦІЙНІ КОМІСІЇ

Екзекутивний Комітет на своєму спеціяльному засіданні дня 21-го березня 1998 року призначив згідно з постановою 16-ої статті статуту УНСоюзу, наступних делеґатів до Конвенційних Комісій:

ВЕРИФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ

1. **Адольф Словік,** 7-ий Відділ, МекАду, ПА.
2. **Юрій Юрків,** 130-ий Відділ, Ню Йорк, Н.Й.
3. **Григорій Клименко,** 182-ий Відділ, Кліфтон, Н.Дж.
4. **Мирон Кузьо,** 277-ий Відділ, Гартфорд, Кон.
5. **Лев Чировський,** 445-ий Відділ, Вінніпеґ, Ман.

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ

1. **Микола Філь,** 13-ий Відділ, Вотервліт, Н.Й.
2. **Ґльорія Пашен,** 125-ий Відділ, Чикаґо, Ілл.
3. **Ярослав Завійський,** 155-ий Відділ, Перт Амбой, Н. Дж.
4. **Іван Ґавалюх,** 377-ий Відділ, Ст. Пітерсбурґ, Фл.
5. **Лариса Гвоздулич,** 432-ий Відділ, Торонто, Онт.

СТАТУТОВА КОМІСІЯ

1. **Маріяна Ціздин,** 55-ий Відділ, Балтимор, Мд.
2. **Лонгін Старух,** 172-ий Відділ, Виппані, Н. Дж.
3. **Леон Гардінк,** 206-ий Відділ, Вунсакет, Ровд Айленд.
4. **Михайло Каркоць,** 345-ий Відділ, Міннеаполіс, Мн.
5. **Степан Чорній,** 401-ий Відділ, Торонто, Онт.

РОЗВАГОВА ПРОГРАМА

СУБОТА, 16-го травня, о год. 7:00 вечора, відбудеться КОНВЕНЦІЙНИЙ БЕНКЕТ, в залі готелю Торонто Гилтон, в програмі дует скрипалів Марта і Іра Кречковські.

НЕДІЛЯ, 17-го травня з ранку відправи в українських церквах.

НЕДІЛЯ, 17-го травня, о год. 7:00 вечора, відбудеться концерт хору „ВЕСНІВКА“ під проводом Квітки Зорич-Кондрацької, з участю солістки Олександри Кохан.

В ІРЛЯНДІЇ ПІДПИСАНО ІСТОРИЧНИЙ ДОГОВІР

Белфаст, Північна Ірляндія. — Після майже дворічних переговорів під головуванням колишнього американського сенатора Джорджа Мічелла з Мейну, в Північній Ірляндії у п'ятницю, 10-го квітня, підписано історичний документ договору замирення, між двома релігійними фракціями — протестантською більшістю та католицькою меншістю.

Хоч запропоновані точки договору зовсім не задовольняють ні одної, ні другої сторони, то все ж таки це є історичний документ, який після 30 років постійної підпільної боротьби та понад 3,000 жертв, приніс іскру можливої надії. Крайні сили обидвох сторін відразу підкреслили своє невдоволення, та в той чи інший спосіб мають на меті перешкодити його затвердженні та введенні в життя. Однак у цьому випадку, бажання громадськости обидвох релігійних фракцій, котрі є втомлені жорстокістю цієї довготривалої ворожнечі, може позитивно вплинути на скрайніх політиків.

Посередник Дж. Мічелл з вдоволенням повідомив світ про те, що „обидва уряди Англії та Ірляндії, як і політичні партії Північної Ірляндії дійшли до порозуміння“.

Довідавшись про цю історичну подію, президент Билл Клінтон обіцяв Північній Ірляндії американську „допомогу, підтримку, заохоту та молитви“, називаючи це великоднім дарунком, близьким до Христової перемоги життя над смертю. Він відразу підкреслив, що багаторічні біль і ненависть не зникнуть за кілька днів, але ще раз повторив свою попередню обіцянку про підтримку ЗСА в цих намаганнях закріплення та втримання миру у Північній Ірляндії.

Самі ж ірляндці з надією та недовір'ям висловлюються про цю подію, бо ніяк не можуть повірити про можливість спокою в їхній країні.

Мовна політика України — темою панелю

Ню Йорк. — На 3-ій річній конвенції Асоціяції для вивчення національностей тут в Колюмбійському університеті відбудеться у четвер, 16-го квітня, окремий панель на тему мовної політики України. Цим панелем розпочнеться конвенція, що триватиме від 16—19-го квітня та буде відбуватися у відділі міжнародних відносин, будинок ч. 410 захід 18-та вул. в Ню Йорку. Там у кімнаті ч. 1219 буде в четвер від год. 4-ої до 6-ої панель на тему „Мовна політика і будова нації в Україні”. Панелем буде провадити проф. Анна Процик, а участь візьмуть: Лариса Онишкевич (Дослідний інститут в Принстоні), що говоритиме на тему „Мовна політика в Україні 1933—97”, Олександер Цьовх з Кензаського університету — на тему „Національна ідентичність і мова в сьогоднішній Україні”, Тарас Кузьо з університету в Бирмінґгемі, Англія, — „Чи Україна є державою, яка націоналізується? Мовна політика і будова нації”, Олена Бех (Університет ім. Т. Шевченка в Києві і Світлана Оксамитна (Києво-Могилянська Академія) — „Соціяльні стремління і мовний фактор у зміні української спільноти”.

Обговорення панелю зробить Тамара Гундорова (Києво-Могилянська Академія, Інституту ім. Гаррімана в Колюмбійському університеті).

“Чисті руки” про політичну корупцію і вибори

Київ (УНІАР). Керівники Фонду громадської протидії корупції “Чисті руки” провели зустріч із журналістами на тему “Політична корупція і вибори”.

За словами голови фонду Володимира Головача, “при вирішенні питання про владу у виборах 29-го березня політична корупція виявила себе яскраво, відверто і ганебно”.

На підтвердження сказаного народний депутат України Юрій Оробець розповів про одночасне бальотування голови Київської міської державної адміністрації Олександра Омельченко на посадника Києва і на депутата Київської Міської Ради. За словами Ю. Оробця, О. Омельченко свідомо пішов на порушення закону, і він мав би відповісти за це.

Були й інші порушення. Зокрема, поява за два дні до виборів величезного числа реклямових брошур, що аґітували за О. Омельченка, Їх розпосюджували торговельні та автомобільні підприємства, підпорядковані міській державній адміністрації, в той час як органи прокуратури арештували друковану аґітаційну продукцію інших кандидатів на посадника.

Спостерігаючи за виборами, члени фонду “Чисті руки” зафіксували багато

(Закінчення на ст. 6-ій)

У СВІТІ

МИНУЛОЇ СЕРЕДИ, 8-ГО КВІТНЯ, сотні мехіканських поліціянтів і військовиків зробили наскок на житла індіян у південному стейті Чіяпас, шукаючи нелеґальної зброї. Бюро генерального прокуратора країни повідомило про арештування восьми осіб, конфіскування зброї на викриття 20 крадених автомашин. Офіційні чинники того ж бюра кажуть, що рейд вчинено з уваги на затримання тому три дні в цій околиці трьох осіб, які несли ґранатомети і амуніцію. Донаціяно Льопез, житель місцевости Ля Горміґа, нарікав на непотрібну і грубу поведінку поліції та війська, котрі, вдираючись до будинків, ламали двері та виводили людей за здалегідь приготованою листою. Вони забрали зі собою вісім індіянських лідерів. Напруження в Чіяпас триває від січня 1994 року, коли повстанці Запатистської національної визвольної армії взяли до рук зброю, вимагаючи більше прав для дев'яти млн. мехіканських індіян.

В АМЕРИЦІ

ТРИ МІСЯЦІ ПІСЛЯ ТРАГІЧНОЇ смерти на лещатарських з'їздах республіканського конґресмена Санні Боно, його вдова Мері без будь-яких труднощів минулого вівтірка, 7-го квітня, у спеціяльних виборах, перемогла свого суперника демократа, актора Ралфа Вейта, та здобула право на місце свого покійного чоловіка у Конґресі. У своїй післявиборчій промові в Пам Спрінґс, де її чоловік починав свою політичну кар'єру, як посадник міста, М. Боно, республіканський політичний неофіт, сказала своїм співпрацівникам і прихильникам, що Санні бувби гордий з їхньої виборчої кампанії. М. Боно кандидувала на місце свого чоловіка за намовою керівників Республіканської партії в Каліфорнії, щоб докінчити його каденцію, котра вигасає з кінцем цього року. Щоб затримати його місце 44-ої конґресової округи вона мусітиме знову кандидувати в листопаді. Її суперник Р. Вейт заповів, що також кандидуватиме в листопаді.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ ПІВДЕННІ стейти ЗСА навістив гураґан, який на своєму шляху в Міссіссіппі, Алабамі та Джорджії залишив 40 жертв, понад 100 поранених і цілковиту руїну багатьох нерухомостей. У гураґані, котрий навістив вичислені стейти ніччю у середу, 8-го квітня, та ранком у четвер, 9-го квітня, найбільше потерпіли мешканці Джефферсонського повіту в Алабамі. Там гураґан майже цілковито здемолював громади Рок Крік, Овк Ґров, Силван Спрінґс, Еджвотер і МекДоналд Чепел. Мешканці південних стейтів ЗСА, котрі вже нераз переживали гураґан, кажуть, що такого жорстогого, як цим разом, не пригадують. Крайова служба передбачення погоди розцінила цей гураґан Ф-5 на своїй Фуджіта скалі, що визначає найбільш сильнодіючі гураґани. Президент Билл Клінтон проголосив частини Алабами та Джорджії околицями нещастя, що кваліфікуватиме їх на державну та інші роди допомоги.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

СТВЕРДЖЕННЯ НАПРЯМНИХ УНСОЮЗУ

Український Народний Союз існує для:

* *поширювання принципів братської діяльности;*
* *збереження української, української американської і української канадської спадщини і культури;*
* *надання своїм членам високоякісних фінансових послуг і продуктів.*

Як братська забезпечена установа, УНСоюз реінвестує свої прибутки для добра своїх членів і української громади.

Пишім і даруймо писанки

Час і писанку писати
і в зірки і в знак хрещатий!

Писати писанки — це прадавній звичай українського народу. Цей звичай належить до найкращих досягнень українського народного мистецтва та є зразком високого мистецького відчуття. Звичай писати писанки впродовж віків передавався з роду в рід, як символ життя та його весняного оновлення. Споконвіку яйце уособлювало образ сонця: як сонце дає життя всьому сущому на землі, так і яйце — зародок життя, символ життєдайности. Священний символ.

Щоб привітати весняне сонце та прикликати його життєдайну силу на дім, поле, рід і плем'я, у наших предків зродився обряд, в якому значне ритуальне значення мало сире яйце з розписаними живодайними знаками — писанка, а однобарвне зварене яйце — крашанка. Сире розписане яйце — в передісторичних часах — було поняттям життя, що в подобі курчати пробивається крізь лушпинку, в християнському розумінні — це символ воскреслого Христа, котрий, подолавши нагробний камінь, дарує людству вічне життя.

Про писанки існує багато легенд, розповідей і вірувань. Одна з них стверджує, що у світі існуватиме любов так довго, поки на землі писатимуть писанки.

Хоч розписи писанок серед українського народу є такими багатими и розкішними, як різноманітна і щедра його земля, то все ж таки символіка тих розписів по всій Україні має однакове значення. Колесо — це символ безсмертности та безконечної Божої любови, сонце — це світло і життя, Бог — це світло, і тому сонце є символом Бога - Христа, хрест — це святий знак відкуплення, трикутник — це символ Пресвятої Трійці, риба — це символ новохрищених. Вичисляти ці символи можна безконечно, бо існують вони в нашому народі з давніх давен.

У сьогоднішньому ґальопуючотехнологічному світі традиції та народні звичаї виходять з моди, а їхнього порожнього місця немає чим заповнити. Комерційні кличі, котрих єдиною метою є спонукати купно ними пропагованого товару, чоколядових зайчиків і яєчок, для короткотривалої втіхи, цієї прадідівської спадщини ніколи не заступить. Цілі покоління виростають без прищіплювання їм будь-яких традицій та звичаїв, пов'язаних з обрядами прадідівської віри, котрі дають кожному людському поколінню сильне підложжя до життєвої мандрівки. Виростають вони ограбленими та без почуття приналежности, брак якого залишає нічим незаповнену порожнечу і розгубленість. Модерний світ, з усіми своїми принадами та уліпшеннями, залишає так мало часу для застанови — чого шукаємо та куди в такому поспіху прямуємо?

Варто було б застановитися, зокрема у цей передсвяточний великодній час, коли з першими весняними променями сонця починається всяке оновлення. Природа першою пробуджується та всякому сповіщає, що кайдани холодної зими втрачають силу перед соняшним сяйвом надії, що пророкує краще майбуття.

Готуючись до найбільшого свята — Христового Воскресіння, та прославлення його подарунку вічного життя для людства, не забуваймо і від себе подарувати щось Воскреслому Христові, крім оновлених вірою сердець, в подяці за всі дотеперішні ласки і щедроти. Принесімо в подарунку розкішного та багатою символікою розписане яйце — українську писанку. Розпишімо її символами українського волелюбного народу — колесами безсмертности та безконечної Божої любови, сонцями Божого світла і життя, хрестами відкуплення, трикутниками Пресвятої Трійці та рибами новохрещених - оновлених у вірі та надії на краще завтра.

Пишім і даруймо писанки, плекаймо цей прадавній звичай українського народу та пам'ятаймо, що згідно з легендою, у світі існуватиме любов так довго поки на зем.і писатимуть писанки.

Д-р Роман Барановський

ВИСЛІДИ ВИБОРІВ І РЕФЛЕКСІЇ ПІСЛЯ НИХ

З великим напруженням очікувані вибори до Верховної Ради України відбулися 29-го березня. Київське радіо подало, що участь у голосуванні взяло 26 мільйонів 289,000 осіб, або понад 70 відсотків уповноважених до голосування. Голосувало багато молодих людей, які є в опозиції до комуністів. І це позитивне явище.

Передвиборча кампанія не віщувала нічого доброго. Проти об'єднаного бльоку лівих сил, Комуністичної, Соціялістичної і Селянської партій, праві політичні партії пішли до виборів розпорошені, одинцем. Як і можна було сподіватися, фінал невтішний. Із 30 (усіх понад 50) політичних партій, допущених до голосування, лише вісім партій переступили 4-відсоткoвий рівень: Комуністична Партія України (Петро Симоненко) — 24.68 відс. голосів, Народний Рух України (Вячеслав Чорновіл) — 9.42 відс. Соціялістична Партія України (Олександер Мороз) 8.59 відс., Партія Зелених — 5.39 відс., Народно-Демократична Партія (Анатолій Матвієнко) — 5.01 відс., „Громада" (Павло Лазаренко) — 4.71 відс., Прогресивна Соціялістична Партія (Наталія Вітренко) — 4.06 відс., Соціял-Демократична Партія (Василь Онопенко, там входять теж Леонід Кравчук і Євген Марчук) — 4.01 відс. Усі інші партії і партійки несхвально програли.

За попереднім підрахунком, комуністи разом із соціялістами матимуть тепер у Верховній Раді приблизно 150 депутатів. Щоб мати перевагу, треба диспонувати щонайменше 226 голосами, тобто більшістю із 450 депутатів. Комуністи, хоч переваги не мають, можуть бльокувати різні реформи, корисні для країни, і всіляко шкодити справі, як це було досі.

Вважають, що комуністи завдячують свій успіх у виборах пенсіонерам, яких в Україні нараховують тепер 15 мільйонів осіб, або 39 відсотків голосуючих виборців. Вони „тужать" за минулим, бо мали вчасно виплачувану пенсію і користали з різних пільг, нехай хоч і незначних, як на західні стандарти. Це було щось певне і стале. А тепер мізерну пенсію — й ту затримують на декілька місяців.

Але є ще й інший аспект успіху комуністів у виборах. Не забуваймо, що громадянами в Україні є поважна кількість росіян, які разом із місцевими „малоросами-хахлами" творять 20 відсотків населення. Всі вони належать до Православної Церкви Московського Патріярхату і за його вказівками та вказівками інших антиукраїнських чинників діють на шкоду України. Український Уряд і державні чинники не доцінюють, на мою думку, шкідливого впливу і юдиної роботи Московського Патріярхату, або свідомо телерують її.

Найбільше голосів здобули у Верховній Раді кандидати, що не належать до жодної з партій. Вони перемогли у 114 із 225 мажоритарних округ, а комуністи — у 37 округах.

Аналізуючи результат виборів, можна прийти до таких висновків: провідники політичних партій правого напрямку не здали іспиту і не були на висоті свого завдання. Вони навіть не об'єдналися на час виборів, щоб не допустити комуністів до перемоги. Своїми особистими амбіціями вони допомогли комуністам здобути більше місць у Верховній Раді, ніж ті мали досі, бо їх голоси, які пропали, розділено пропорційно між іншими партіями, що здобули найбільше голосів.

Ця атомізація політичних партій правого напрямку сягає часів 1992 року, з'їзду НР, коли амбітний В. Чорновіл розвалив всеукраїнський Народний Рух, який об'єднував усі демократичні сили. У той час Рух був найсильнішою базою державництва. Ця непростима політична помилка Чорновола виявила свій сумний епілог під час виборів.

Не виявилися теж кращими лідери інших політичних партій. Аграрна Партія дістала всього 3.6 відс. голосів, „Реформи і Порядок" (Віктор Пинзеник) — 3.1 відс. голосів, „Національний Фронт" (Слава Стецько) — 2.7 відс., УНА-УНСО — 0.5 відс. голосів та інші. Об'єднано вони могли подолати 4-відсотковий рівень і придбати більше для себе депутатів. На жаль, перемогли амбіції. Вправді були заклики Чорновола до об'єднання, але запізно, за 5 хвилин до 12-ої. Такі заклики для узгіднення треба робити щонайменше на рік скоріше. Це свідчить, що наші лідери нічого не навчилися з історичного минулого.

У нас існує популярна приповідка: „Немає нічого злого, щоб не вийшло на добре". Цей тимчасовий успіх комуністів вважають „Пірровою перемогою". Іншими словами — це початок кінця Комуністичної Партії України. І це не фантазія. Такі думки кружляють і вони небезпідставні, а сперті на конкретних і реальних основах. Комуністи постійно горлають про поправу економіки і краще життя: того вони не зроблять і нічого не змінять, бо не можуть. Виявиться обман всіх їхніх обіцянок. Народ скоро збагне, що його ошукали. Розчарування спричинить гнів народу, який доведе до провалу і ліквідації Комуністичної Партії. Народ сам справиться з ошуканцями. І повториться безмежно хвилююча радісна хвилина 1-го грудня 1991 року, коли народ, обурений брехнею, фальшом і облудою, виявив бажання позбутися рабської совєтської системи і втішатися свободою і кращим життям, понад 90 відсотками голосів потвердивши проголошення Верховною Радою України незалежности України.

Отож не зневірюймося хвилевим успіхом комуністів. Хвилина кращого майбутнього України гряде.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Дівчинка з хрестиком на шиї

„Свободу" читаю майже 50 літ, і коли деякі читачі казали та кажуть, що у „Свободі" немає що читати, то моя відповідь — є що читати та навчитися. Редакційні статті мудрі. От хоча б із 26-го лютого 1998 року „Часи зміняються — справді?" Дуже добра та ще і догепна. Краще не пише Джордж Вілл та інші.

Але з 15-го листопада 1996 року ваші повідомлення та дописи, пов'язані з автовим випадком Оксани Баюл були несмачні. А саме: „У стані алкогольного сп'яніння".

25-го січня 1997 року пише О-КА про засоромлення українців. Вичислила всі дари, які „несли тріє царі" та зелений мерцедес, в якому розлетілася на куски „слава України".

21-го лютого 1998 року знову О-КА, вже другий раз, про дари та від реалізму переходить у мрійливий стан, хтіла б бачити Оксану в синьожовтому на льоду в Нагано. А далі снує висновки, що краще було б „не любити, не ходити та й не знати".

27-го лютого 1998 року в редакційній статті: „Щасливих сліз не ховала і олімпійська чемпіонка (Оксана Баюл, Норвегія, 1994 р.). Дай Господи, помилитися, але виглядає, що то могли бути сльози в стресі очікування грубих грошей переможниці Ігор" і т. д. О Боже, мені було боляче за нас всіх то читати.

У книжці, яку видало УСВТ „Чорноморська Січ" в Нюарку, Н. Дж., редактор Омелян Твардовський, під назвою „Олімпійськими хвилями" про даток для Оксани в сумі 10,000 дол. та коментар: „Старе добро забувається". Чомусь не згадано, що Оксана дала 10,000 дол. на лід в Одесі.

Серед багатьох знимок, одна тільки знимочка з Олімпіяди 1994 року Оксани та Віктора Петренка — спільна та невиразна.

У січні 1998 року О. Твардовський пише у „Свободі" („Спортові Вісті"): „Оксана Баюл дійшла до нікудизму, завдаючи собі та українській громаді немало сорому". От так гарно редактори та дописувачі „Свободи" те все поліпили.

Американська преса подавала факти та боліла, що вона молоденька та самітня. Оксана видала три книжки англійською мовою: "Oksana — My Own Story", "Rhapsody on Ice", "Secrets of Skating". В тих книжечках багато згадок — Україна — Україна.

Оксана Баюл, із хрестиком на шиї, залишиться для мене золотоволосою сиріткою на льоду, яка сказала світові що на Божій кулі є частина землі, що зветься Україна.

Дарія Будна
Воррен, Н. Дж.

Деревце держиться свого коріння

В перших рядках висловлюю вдячність за таку добру оцінку моїх невеличких творів з вашої сторони. Рівнож і я стараюся хоч трішки зробити якусь користь для української громади. Цікаві матеріяли зі „Свободи" пересилаю в Україну, де вони також знаходять прихильних читачів, як серед моєї родини, так і в колі недавніх моїх колег, серед працівників Українського Аграрного Університету Києва. Всі вони дякують вам за те, що в такій великій країні, як Америка, повноцінно живе така чудова україномовна газета „Свобода", бальзам для всіх українців! Значить живем.

Вже в природі так закладено, що кожне деревце держиться свого коріння, віття тримається на кроні, листя і плоди не падають надто далеко, все крутяться ближче до своїх...

Також і я завжди буду вдячна людям української діяспори, які у різні години допомогли мені. Тільки свої можуть зрозуміти правдиво голос спорідненої душі.

Оксана Булах
Парсиппані, Н. Дж.

Ярослав Курдидик
(1955 р.)

Сім Крашанок

Аж за рік довідалася старенька Настя Ємець, чому то її син Петро, що служив в охороні міста Києва, не давав ніякої вістки про себе. У Великодню середу прийшов до неї Микола Карпенко і розказав, чому то Петро не пише і не показується. Не вірила стара мати. Слухала з широко розкритими очима, а коли Микола закінчив, попросила:

— Розкажіть, будь ласка, ще раз, а то мені чомусь не віриться...

І тоді Микола розказав їй ще раз з притиском кожне слово:

— Ваш син, матусю, в полоні. Але далеченько звідсіль. Більше, як за сто кілометрів. Сидить під охороною. Але це не табір, а просто так...

— Як же це воно... Розкажи точно, — просила стара мати.

І Микола продовжував:

— Ваш Петро сидить у чавунному заводі у місті С. Завод цей розбитий. Його обвели дротом і обставили високими дерев'яними вежами. На вежах чатують вартові з кулеметами в руках. Бачать довкруги далеко. Всередині наші полонені вояки, і всі такі молоді, як ваш Петро.

— А як же їм там бідним живеться? — питала Настя і не зводила з нього очей. Немов боялась, щоб з його уст не впало якесь лихе слово і не стривожило її думок...

— Та нічого, тільки за домом скучають трохи, — казав Микола, а в душі відчував гіркоту. Це совість в ньому озивалась. Мучила його та докоряла за те, що говорив неправду. Що вони там голодні, худі і схожі більше на кістяки, обтягнені шкірою, як на живих людей. Микола не говорив правди, бо не хотів ранити серця матері.

А вона слухала, і сльози прозорими перлинками котилися по щоках. Котилися так швидко, немов би намагались догнати одна одну. І всякали тихо й безслідно у виполовілу чорну хустку...

Пішов Микола. А Настя розказувала сусідам:

— Спечу завтра паску й віднесу Петрові, бо вже за три дні Великдень. Піду помалу. Може, якось доб'юся.

Отак казала, а вся її постать ніби вогнем горіла.

Спекла стара мати паску і покрасила на червоно та синьо сім яєчок. Це все. Більше у неї не було нічого. Подивилась на цей подарунок для сина, а він всіма барвами грає. Бо вона крізь сльози дивилась на нього.

Поклала свячене у невеличкий кошик, накрила білою хусткою і пішла.

А по дорозі верби й чагарник простягали гілочки й першими сочистими бруньками до неї: — „Христос воскрес, мамо!"

Пташки перелітали поруч неї, крильцями махали, щоб не торкались її обличчя й цвірінькали: — „Вітайте Петра від нас! Щасливої дороги!"

Чула стара мати, як ноги у неї болять, і такі важкі стали, що хто знає, чи і на найближчий горбок винесуть. Але думка настирлива, від якої не можна було відігнатися, підбадьорювала і нашіптувала: — „Поспішай, бо завтра вже Великдень... А Петро там за дротами тужить за тобою... Не знає, не передбачає, яку ти йому несподіванку несеш..."

І старенькій Насті від тих думок немовби нова сила прибувала. І ввижалось їй, що дорогою навпроти неї іде Петро. Простягає руки і кличе: — „Мамо!..."

Їй так мило ставало на душі від того, аж вона пристала. Сіла, щоб трохи відпочити й насолодитися думкою про зустріч із сином.

Перейшла ще одно село. Там їй сказали, що до міста С. ще п'ятнадцять кілометрів.

— Але вам не потрібно йти аж до самого міста, — сказала якась молода жінка. — Не доходячи міста, побачите по лівій руці великі будинки з червоної цегли і високий димар. Оце вам і табір, а в ньому ваш син...

Переночувала в тому селі. Як півні почали співати, здавалося їй, що вони накликають до неї: — „Вставай, поспішай, бо не вспієш!"

Світати почало десь на половині дороги. Сонце, як золота гора, викотилася на широкий степ... А вона йшла. Пороху насіло на неї стільки, що вона стала чорніша, як шлях, по якому шарділа чоботями.

Підійшла до будинків, подивилась, а вони так густо обмотані дротами, що туди не то людині, а й пташині малій не пролетіти. Підкралася і присіла за кущиком торішнього бур'яну. І рішила собі — коли запримітить, як проходитиме Петро, то кликне, а він підійде. А серце билося так сильно, що, здавалося, вискочить з грудей, впаде на суху землю й розіб'ється...

Глянула, а за дротами проходить під охороною кілька полонених. „Підійду!" — блиснула думка. — Підійду й скажу: „Хлопці, покличте Петра Ємця. Скажіть: біжи скоріше, бо там мати принесла тобі свячене!.."

Підвелась і — бігцем до дротів. А вартовий з вежі: — „Стой! Стой!"

Затарахкотів кулемет. Кулі бігли скоріш від неї.

Впала мати ницьма на землю. Прилягла так щільно до землі, що тільки по одежі можна було розпізнати, що на землі лежить людина. А поруч з кошиком викотилися і лежали — невеличка паска і сім крашанок...

Улас Самчук

Великодньої ночі

(З роману "Ost")

I

На хуторі вже готові прийняти свято. На дворі, у льохах, на кузні, в кімнатах усе і все на своїх місцях. Згусток сонця над заходом торкається верхів Дніпрових гір. Дівчата, що працювали на городі, відразу по обіді знялися і з гамором подалися лугами до своїх Решітків. На подвір'ї влягається передсвятковий спокій.

В їдальні тьмяно. Мар'яна приносить білий, широкий, уважно випрасований настільник, Омелянчиха святочно несе миски, тарелі, чарки. Входить великий, шорсткий Іван і каже, що і як має стояти. Мар'яна ще не знає їх порядків. Посередині столу ставиться великий, білий лозовий кіш, вистелений старосвітським доморобним обрусом. До коша вкладається висока паска з написом "Христос Воскрес", довкола неї ставиться ковбаса, печеня, сир, масло і сіль. До всього втикається біла жовту воскову свічку.

По часі в їдальні з'являється мовчазна тінь Григора. Його поява свідчить, що вже все на дворі й в хаті на своєму місці. Лишається перевірити ще цей святочний кіш. Він також на місці, повний, як і бувало. Під повіткою чекають вимощені вози. Коли виб'є одинадцята, всі від'їдуть до Ліпляви на всенощну і вернуться над ранком зі свяченим. У Костя Кандора так само все приготоване і так само все чекає.

Старий поволі, крок за кроком, відходить мовчазно до своєї коморки. Там він опускається на своє тверде, вичовгане крісло, лапає пальцями по столі, що стоїть побіч, намацує свої старі поламані окуляри і накладає їх на ніс. Далі, не встаючи, бере з полички над столом велику книгу у витертих шкіряних палітурках, повільно її розгортає, знаходить „Діяння святих апостолів" і починає півголосом читати: „Першу книгу я був написав, о Феофіле, про все те, що Ісус напочатку чинив та навчав". Старий поволі чіпляється за слова книги, ніби це щаблі драбини, по яких він здіймається знизу вгору. Це те, що протягом багатьох років у певний час відривало його від землі, яку він любив найбільше, і підносило його до незнаного й чужого неба.

Цього року він мав право з легким серцем залишити дочасне і згадати вічне, бо цей рік уперше на його житті сказав йому, що на укоханій землі може бути невесело, навіть коли людина вірить у правду Божу і, як написано, „в поті лиця їсть хліб свій".

А кілька кроків далі, у вузькому, обложеному книгами просторі, в осередку світла, що виходить з-під зеленого абажура невеликої лямпи, при столі з порваним блідозеленим сукном — сидить наймолодший Мороз. Він недавно увійшов з двору. Переживає Ольгу, її дотики, ніжну стрункість її душі й тіла, її променюючий силою юности зір. Андрій вірить у свою любов і ставить її на перше місце. Механічно простягає руку до книг, і попадає йому збірничок Мандельштама. Розгортає навздогад і читає вголос:

— Когда бы не Елена,
Что Троя вам одна, ахейские мужи?
И море, и Гомер — все движется любовью.
Кого же слушать мне? И вот, Гомер молчит,
И море черное, витийствуя, шумит
И с тяжким грохотом подходит к изголовью.

Досить. Не треба багато. Книга лежить, світло лямпи падає на її дрібні літери, але перед зором відкривається завіса, за якою і море, і Гомер... І палаюча точка, мов зоря вечірня на синьо-зеленому небосхилі, що світить просто в серце і наповнює жагучим щастям. Отут воно. Ні, отут! Воно в мене і біля мене — я в ньому і над ним. Господи! Тож направду є таке, чого не висловиш ніяким людським словом.

І хто дасть приблизну відповідь на все? Думка на хвилинку зупиняється, ніби чекає, але все мовчить. Нема відповіді... А розшаліла уява вже відкриває нові видива: страсний хресний похід з піснями і прапорами, безмежний, у просторі плянети; великі й малі люди — всі йдуть та йдуть дорогою серед стапу, серед полів, укритих польовими житами, що хвилюють, як море.

Я слышу Августа й на краю земли
Державным яблоком катящиеся годы.

Плянета оповита хмаринками, вона грузне в туманах, вона виривається з білих, як вата, згущень і летить з гуркотом назустріч страшній силі, що з розкритими обіймами та розбитою вітром бородою сидить на білих підзолочених небесах. Бог. Це Він. Інакше не можу його уявити. Сила всіх сил, початок усіх початків — вічність! В його розкриті обійми летимо всі з усіма зорями, сонцями, плянетами. І не буде цьому кінця.

(Закінчення буде)

Providence, RI
Providence Performing Arts Center
April 24, 1998 at 8PM
Box Office:
401-421-ARTS (2787)
Ticketmaster:
401-331-2211

New Haven, CT
Palace Performing Arts Center
April 25, 1998 at 8PM
Toll Free: 1-800-4-PROTIX
Group Sales:
203-789-2120
(Tickets also available at all Strawberries locations)

Baltimore, MD
Morris A. MechanicTheatre
Theatre Box Office in person
April 26, 1998 at 4PM
Ticketmaster:
410-752-1200
E-mail:
www.themechanic.org

Washington, DC
DAR Constitution Hall
April 28, 1998 at 8PM
Tickets:
202-432-SEAT (7328)
(Tickets also available through Ticketmaster at Hecht Department Stores & Tower Records)

Elmira, NY
Powers Theater at the Clemens Center
April 29, 1998 at 8PM
Box Office: 607-734-8191
Toll Free: 1-800-724-0159

Erie, PA
Warner Theater
April 30, 1998 at 8PM
Charge-By-Phone:
814-452-4857
or 814-456-7070
(Tickets also available at the Erie Civic Center Box Office and through Ticketmaster)

Schenectady, NY
Proctor's Theatre
May 1, 1998 at 8PM
Box Office: 518-346-6204
Ticketmaster:
518-476-1000
(Group Sales available at Box Office)

Rochester, NY
Auditorium Center
May 2, 1998 at 8PM
Box Office: 716-222-5000
Ticketmaster:
716-232-1900

Montreal
Place des Arts Maisonneuve
May 3, 1998 at 4PM
Admission: 514-790-1245
Toll Free: 1-800-361-4595
Box Office:514-842-2112

Ottawa
National Arts Centre Opera House
May 4, 1998 at 8PM
Ticketmaster:
613-755-1111

Buffalo, NY
UB Center For The Arts Mainstage Theater
May 6, 1998 at 8PM
Center Box Office:
Tues.-Fri.: 12NOON - 6PM
Charge: 716-852-5000
Information Only:
716-645-ARTS (2787)
Canada: 416-870-8000
(All Ticketmaster locations including Kaufmann's & Movies Plus)

Windsor
Chrysler Theatre
May 7, 1998 at 8PM
Box Office: 519-252-6579
Toll Free: 1-800-387-9181

Hamilton
Hamilton Place
May 8, 1998 at 8PM
Ticketmaster:
905-645-5000
(Tickets also available at Hamilton Place & Copps Coliseum box offices)

Kitchener
Centre in the Square
May 9, 1998 at 8PM
Box Office: 519-578-1570
Toll Free: 1-800-265-8977

Mississauga
Living Arts Centre
May 10, 1998 at 4PM
Box Office: 905-306-6000
Toll Free: 1-888-805-8888

Toronto
Hummingbird Performing Arts Centre
May 11-13, 1998 at 8PM
Ticketmaster:
416-872-2262

Detroit, MI
Detroit Opera House
May 14, 1998 at 8PM
In Person:
at Detroit Opera House
Ticketmaster:
248-645-6666

Chicago, IL
Chicago Theatre
May 16, 1998 at 8PM
May 17, 1998 at 4PM
Information: 312-443-1130
Box Office: 175 N. State St.
(In Person Only)
Ticketmaster:
312-902-1500
or Online at
www.ticketmaster.com
(Tickets also available at Carson Pirie Scott, Dominick's, Tower Records & Hot Tix, cash only)

Milwaukee, WI
Riverside Theatre
May 19, 1998 at 8PM
Information: 414-224-3000
Ticketmaster:
414-276-4545

Minneapolis, MN
Northrop Auditorium
May 20, 1998 at 8PM
Ticketmaster:
612-989-5151
(Tickets also available at Dayton's, Mervyn's California, and Rainbow Foods)

Winnipeg
Centennial Concert Hall
May 22, 1998 at 8PM
May 23, 1998 at 4PM
Ticketmaster:
204-780-3333

Saskatoon
Centennial Auditorium
May 24, 1998 at 7:30PM
Select-a-Seat:
306-938-7800
Toll Free: 1-800-970-7328

Regina
Saskatchewan Centre of the Arts
May 26, 1998 at 8PM
C.B.O.: 306-525-9999
Toll Free: 1-800-667-8497

Edmonton
Winspear Centre
May 29-30, 1998 at 8PM
May 31, 1998 at 4PM
Box Office: 403-428-1414
Toll Free: 1-800-563-5081

Calgary
Jubilee Auditorium
June 1, 1998 at 8PM
Ticketmaster:
403-777-0000

Vancouver
Queen Elizabeth Theatre
June 3-4, 1998 at 8PM
Ticketmaster:
604-280-4444

Victoria
Royal Theatre
June 5, 1998 at 8PM
Box Office: 250-386-6121

Cleveland, OH
Palace Theatre
Playhouse Square Center
June 9 & 10, 1998 at 8PM
Toll Free: 1-800-766-6048
Advantix: 216-241-6000

Youngstown, OH
Edward W. Powers Auditorium
June 11, 1998 at 8PM
Box Office: 330-744-0264
Ticketmaster:
330-747-1212

Toledo, OH
Stranahan Theater
June 12, 1998 at 8PM
Ticketmaster:
419-474-1333

Columbus, OH
Mershon Auditorium
June 13, 1998 at 8PM
Box Office: 614-292-3535
Ticketmaster:
614-431-3600

Pittsburgh, PA
Byham Theater
June 14, 1998 at 4PM
June 16, 17, 18, 1998 at 8PM
Box Office: 412-456-6666
Ticketmaster:
412-323-1919

Scranton, PA
Scranton Cultural Center
June 19, 1998 at 8PM
Toll Free: 1-888-669-8966
Box Office: 717-344-1111

Hartford, CT
The Bushnell
June 20, 1998 at 8PM
Telecharge:
1-800-233-3123
Box Office: 860-987-5900
Toll Free Outside CT:
1-888-824-2874

New Brunswick, NJ
State Theatre
June 21, 1998 at 4PM
Box Office: 732-246-7469

New York, NY
City Center
June 23-27, 1998 at 8PM
City Tix: 212-581-1212
(Handicapped accessible, infra-red sound system, ticket purchases accepted by TDD 212-247-4810)

Newark, NJ
New Jersey Performing Arts Center
June 28, 1998 at 4PM
Toll Free:
1-888 GO-NJPAC
Group Sales:
973-642-2002
Fax Orders: 973-642-5229

Philadelphia, PA
Merriam Theater - University of the Arts
June 30, 1998 at 8PM
July 1, 1998 at 8PM
Information: 215-732-5446
Ticketmaster:
215-336-2000
New Jersey: 609-338-9000

Знижки на квитки для емеритів, студентів та груп (більше 20 осіб) можна отримати в усіх театрах
За докладнішою інформацією телефонуйте:

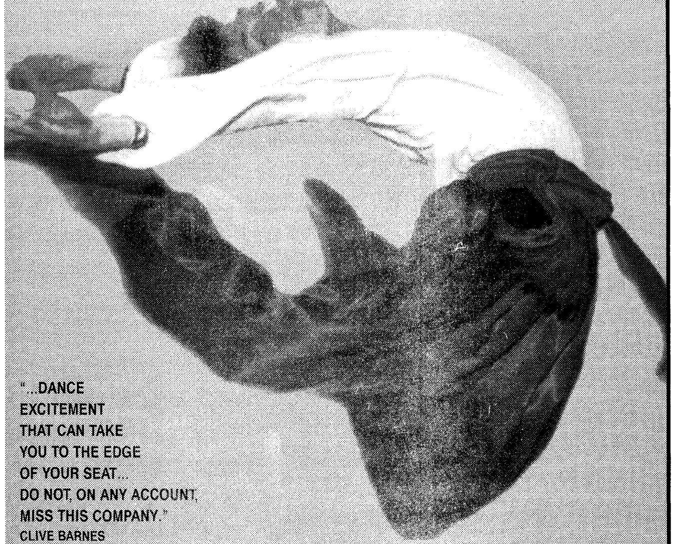
В ЗСА: 1-440-886-6662 **В КАНАДІ: 1-416-532-3543**

Netsurfers: see VIRSKY on the internet. Home Page: http://web.raex.com/~encore

ENCORE PRODUCTIONS PRESENTS

ВІРСЬКИЙ

Національний Ансамбль Танцю України

"...DANCE EXCITEMENT THAT CAN TAKE YOU TO THE EDGE OF YOUR SEAT... DO NOT, ON ANY ACCOUNT, MISS THIS COMPANY."
CLIVE BARNES
New York Post

ПОНАД 90 ТАНЦЮРИСТІВ І ОРКЕСТРА ВИСТУПАЮТЬ В ЗСА І КАНАДІ! НЕБУВАЛА ПОДІЯ! ДЕМОНСТРАЦІЯ НАЙВИЩОГО МИСТЕЦТВА ТАНЦЮ НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ!

Квитки розпродуються швидко!
Замовляйте свої квитки негайно!
Телефонуйте сьогодні!

Спонсор гастролей CBC Television

Делеґати та їх заступники на XXXIV Звичайну Конвенцію УНСоюзу, затверджені Головним Екзекутивним Комітетом УНСоюзу

Відділ	Ім'я та прізвище делеґата	Відділ	Ім'я та прізвище заступника делеґата
5	Осип Галатин	5	Стефанія Рудик
		6-381	Михайло Халанич
7	Адольф Словік	7	Олена Словік
8	Лев Футала	8	Ігор Макаренко
		9-382	Володимир Саляк
10	Любов Стрілецька	10	Василь Стрілецький
13	В. Літинський	13	Іван Філь
13	Микола Філь	13	Андрій Демчар
15	Остап Зинюк	15	Ігор Ґавдяк
15	Богдан Ясінський	15	Марія Ковблянська
16-290	Василь Лучків		
17-340	Петро Билень		
		19-184	Роман Голіят
20	Тамара Куропась	20	Марта Куропась
21-169	Марія Зобнів	21-169	Іван Бараник
22	Петті Куропась		
22	Михайло Куропась		
25	Роман Ференцевич	25	Стефан Качарай
25	Оксана Тритяк	25	Христина Ференцевич
27	Люба Лапичак	27	Богдан Витвицький
		28-168	Ольга Дуб
37	Ольга Осередчук	37	Ірена Худьо
		38-264	Едвард М. Ґузиляк
32-389	Володимир Яців		
39	Мирон Ткач		
39	Микола М. Велич	39	Михайло Кривий
42	Василь Марущак	42	Варвара Тижбір
42	Юліян Котляр	42	Іван Чомко
45-479	Микола Пришляк	45-479	Анна Кічула
47	Оксана Козяк	47	Андрій Б. Р. Шуль
49	Михайло Грицишин	49	Євген Сукнярський
53	Наталія Сачко		
55	Маріанна Сіздин	55	Михайло Смоляк
56-31	Петро Когут		
57-98	Михайло Савків		
59	Богдан Довбощак	59	Дмитро Р. Стець
59	Ігор Гайда	59	Тарас Слевінський
63	Іван М. Луковський		
63	Михайло Турко		
66-121	Петро Лещишин	66-121	Василь Білан
67-62	Франк Ф. Стубан	67-62	Мирослав Троян
70	Марійка Галущак	70	Софія Держко
76	Марко Дацківський	76	Володимир Боярський
76	Андрій Воробець	76	Василь Цюрпіта
78	Іван М. Петрунцьо		
82	Уляна Марущак	82	Володимир Марущак
83	Михайло Грищишин	83	Лідія Мельничук
83	Текля Мисак	83	Ніна Квашинська
86	Надія Демчур	86	Тарас Шумилович
88	Анна Слободян	88	Андрій Лесів
88	Роман Гаврилюк	88	Софія Семанишин
94	Василь Колодчин	94	Іван Совірка
94	Галина Татарська	94	Володимир Дигдало
96	Слава Коміщак	96	Раймонд М. Коміщак
		98-57	Ольга Дудиш
102	Микола Бобечко	102	Володимир Федик
112	Аліція Оленчук	112	Дженні Бочар
114	Ольга Бережан	114	Марко Козій
116-162	Степан Шилькевич		
120	Ілля Матіяш	120	Леонард Р. Попс
125	Слава Пащен	125	Варвара Р. Пащен
127	Оксана Бережницька	127	Надія Ільківська
127	Василь Шарван	127	Дмитро Пітолай
130	Юрій Юрків	130	Олександер Редько
131-106	Лев Боднар	131	Зенон Мандибур
133-143	Ярослав Леськів		
134-158	Юрій Лазірко		
137	Степан Колодруб	137	Гаррі Пращак
139-48	Петро Питель	139-48	Нестор Коцелко
		142-182	Родній Ґодфрей
146	Григорій Корбяк	146	Євген Репета
147	Анна Сеґан	147	Катерина Кмець
153	Ігор Сидоряк	153	Анатолій Прасіцький
155	Марія Завійська	155	Оксана Завійська
155	Ярослав Завійський	155	Михайло Ікало
		158-134	Марія Рейнарович
161	Михайло Грицик	161	Марія Морров
161	Микола Чеддар	161	Джеф Маркван
161	Йосиф Родіо	161	Леонард Садовий
163	Теодор Дуда	163	Яким Козел
164	Тимко Бутрей	164	Шіла М. Бутрей
165-176	Марія К. Пелехатий		
168-28	Іван Бабин		
170	Володимир Білик	170	М. Маліновський
171	Ґеновефа Куфта	171	Орест Покладок
171	Дарія Семеґен	171	Стефан Вельгаш
172	Лонгін Старух	172	Стефан Косоноцький
173	Ірена Щерба	173	Бетті Паньків
173	Петро Щерба	173	Євген Щерба
174	Віра Кривий	174	Ярослав Кривий
174	Зенон Василькевич	174	Роман Прийма
175	Олександра Лаврин	175	Ярослав Базюк
180	Наталія Мягкий	180	Петро Кулик
182-142	Григорій Клименко		
183	Іван О. Чухрак	183	Петро Залуга
184-19	Варвара Бачинська		
		192-484	Ярослав Сенишин
194	Юрій Костів	194	Олена Леся Ґой
194	Оксана Лопатинська	194	Василь Панчак
204	Михайло Шпонтак	204	Гриць Ґіна
206	Леон Гардінк	206	Ірина Сарахмон
206	Дмитро Сарахмон	206	Євгенія Гардінк
214	Омелян Твардовський	214	Йосип Труш
216	Богдан Одежинський	216	Юрій Богачевський
217	Мирон Т. Русснак	217	Марія Вовк
217	Оксана Маркусь	217	Ганна Васьків
220	Михайло Михайлишин	220	Іван Пірко
221	Олена Карачевська	221	Василь Кучинський
222	Люба Мудрий	222	Богдан Ковч
230	Аннабелл Боровицька	230	Євген Волошин
231	Теодозія К. Пастушок	231	Василь Бакаленко
		233-253	Степан Гончарик
234	Михайло Іванців	234	Петро Грицак
234	Євген Осцілавський	234	Едвард Мельничук
238	Юліяна Лозинська	238	Стефан Костецький
239-268	Михайло Ковальчин	239-268	Оксана Гораєцька
240	Богдан Семків	240	Василь Лаврів
240	Євген Бачинський	240	Василь Самокишин
240	Василь Ліщинецький		
242	Андрея Чабон	242	Таня Мерідіонале
242	Йосип Чабон	242	Христина Чабон
245	Михайло Мартиненко	245	Іван Бойчук
247-1	Василь Шеремета	247-1	Любомира Шеремета
253-233	Петро Гаврильців		
254-350	Василь Романишин	254-350	Стефан Бакай
257	Августин Рудник	257	Люба Кеске
259	Джулія Гуглік	259	Стефанія Лапоінте
266	Мирослав Кривулич	266	Мирон М. Кривулич
261-331	Ярема Дикан		
264-38	Богдан Грищишин		
267-497	Слава Толопка		
269	Х. Фуга-Ґербеги	269	Павло Фуга
271	Анна Чопко	271	Леся Федале
		274-291	Олена Сенедяк
277	Мирон Кузьо	277	Олександер Пришляк
282	Марія Болоский	282	Генрі Болоський
283	Григорій Гавришків	283	Богдан Дрочак
285-321	О. Скібіцький		
		286-322	Павлина Балутянська
287	Дана А. Ясінська	287	Неоніля Сохан
		290-16	Михайло Хома
291-274	Віра Напора		
292	Юрій Руб	292	Михайло Калинич
292	Ірина Прийма	292	Олександер Руб
293-126	Іван Хома	293-126	Роман Форостина
303-486	Василь Лещук		
304	Роман Конотопський	304	Марія І. Гнатик
305	Маргарита Гентош	305	Йосип Гентош
307	Богдан Смолинський	307	Дмитро Ґалонжка
316	Іван Новак	316	Фредерік Троїцький
316	Річард Росоловський	316	Любомир Білик
316	Іван Ґалуґа	316	Вілліам Ґереґа
320	Павло Фенчак	320	Ліса Басараб
322-286	Евелін Кейбіда		
325	Андрій Пащак	325	Варвара Чупа
327	Зеновія Зарицька	327	В. Шпачинський
		331-261	Іван Куйдич
337	Анна Стельмах		
338	Ольга Пішко		
341	Анна Петришин	341	Євген Барна
343-471	Марія Сверида		
345-178	Михайло Каркоць		
347-378	Сергій Козачук		
348	Естелле Волошин	348	Елена Волошин
349	Михайло Захарко	349	Стефан Захарко
352-156	Йосип Бандерський		
353	Йосип Рінник	353	Порфірій Панкевич
		355-387	Семен Гасяк
358	Зенон Голубець	358	Дарія Сопка
358	Тарас Шмагала	358	Юрій В. Оришкевич
360	Йосип Б. Гаврилюк	360	Ярослав Пришляк
360	Петро Гаврилюк		
361	Ольга Літепло	361	Гаррі Полче
362-490	Ярослав Корчмарук		
364	Володимир Владика	364	Богдан Данилевич
367	Христина Дзюба	367	Петро Дзюба
368-248	Іван Коцур		
371	Олександр Яворський	371	Михайло Біленький
372-312	Софія Лонишин		
374-488	Володимир Гетманський		
377-417	Іван Ґавалюх		
379	Мирон Лущак	379	Теодор Турчин
381-6	Варвара О. Бойд		
382-9	Юлія Кресіна		
385	Мирон Крамарчук	385	Стефан Кучварський
387-355	Ірена Олійник		
388-380	Любов Маринюк		
		389-32	Михайло Хомин
397	Михайло Нич	397	Ольга Нич
399	Андрій Скиба	399	Михайло Мартинович
399	Богдан Кукуруза	399	Іван Полюхович
401	Степан Чорній	401	Ґеня Волошин
401	Софія Чорній	401	Дарка Стасула
402	Анна Бурій	402	Омелян Дрогобицький
407	Тетяна Миськів	407	Ґабріел Миськів
409	Дженет Боланд		
412	Емілія Смаль	412	Микола Березюк
414	С. Папроцька-Горбата	414	М. Антонишин
		417-377	Леонід Мостович
421	Лінда Веймер		
422	Раїса Євтушенко	422	Володимир Антонець
422	Василь Євтушенко	422	Юрій Будерацький
423	Віра Ґоєвич	423	Олександра Куропась
427	Богдан Долішний	427	Марія Долішна
430	Іван Скальчук	430	Стефан Волянюк
432	Ярослава Зорич	432	Осипа Максимів
432	Іван Шлапак	432	Світлана Грибінська
432	Лариса Гвоздулич	432	Віра Плавущак
434	Олександра Дольницька	434	Ольга Кучарська
434	Адольф Гладилович	434	Ярослав Кобилецький
437-418	Роман Куціль		
441	Дмитро Заневич	441	Л. К. Колістро
444	Альберт Качковський	444	Василь Жеребецький
445	Лев Чировський	445	М. Геврик-Чировська
450	Мотря Мілянич	450	Христина Навроцька
452	Наталія Шуя	452	Василь Шуя
458	Петро Тимків	458	Євген Демидчук
465	Наталія Марикон	465	Дерек Чубрій
472	Роман Заяць	472	Богдан Ткачук
473	Віра Баніт	473	Сергій Джула
484-192	Володимир Кроп		
489	Галина Колесса	489	Олександер Колесса
496	Михайло Кігічак	496	Меланія Кігічак
496	Мирон Пилипяк	496	Ярослава Пилипяк

Унікальна реставрація К. Довгань-Михайлишин у Вестерн Мериленд коледжі

Наприкінці минулого року у Вестерн Мериленд Коледжі, що знаходиться в околиці Балтимору, відбулась надзвичайна подія. Катерина Довгань-Михайлишин, реставратор з Києва, яку заміжжя не так давно привело до Балтимору, завершила реставрацію однієї з реліквій історії цілого стейту. Олійна картина „Христос і багатий правитель", яка є одним з центральних релігійних сюжетів історичної каплиці Бейкера у Вестерн Мериленд коледжі, повільно переходила в небуття. Великі пошкодження водою і часом зробили цей твір американського мистецтва початку століття майже безповоротно втраченим. На щастя, адміністрація Вестерн Мериленд коледжу вирішила запросити для цієї тонкої роботи справжнього фахівця, Катерину, яка має багатющий досвід реставрації унікальних ікон, іконостасів, фресок, неповторних пам'яток в Україні. Результати реставрації перевищили найсміливіші сподівання: рідкісна картина повернута до життя у первозданному вигляді, про саму реставрацію Катерини — Довгань-Михайлишин неодноразово писали балтиморські газети, передавали в місцевих новинах і ще й досі „овації" знавців і цінителів мистецтва не вщухають. Особливо вражає людей, знаючих музейний рівень такої специфічної роботи. З нагоди цієї події в нас відбулась розмова з Катериною про реставрацію в каплиці Бейкера, про її професійну працю ще в Україні і вже тут в Америці, а також про своєрідність і важливість реставраційного мистецтва взагалі.

— Катю, скажіть будь-ласка, як Вас знайшов Вестерн Мериленд коледж для цієї реставрації і яка історія картини „Христос і багатий правитель" у каплиці Бейкера?

— Знаючи про мою реставраційну діяльність в багатьох храмах і соборах на Україні, професор мистецтва Вестерн Мериленд коледжу і широко відомий українській громаді Василь Палійчук порекомендували мене для цієї роботи. Каплиця Бейкера для Вестерн Мериленд коледжу все одно, що Ейфелева вежа для Парижу. Вона має трохи більш ніж столітню історію, а сама картина, що реставрувалась, датована 1903 роком. Для Америки — це глибока історія, так само, як для України козацьке барокко. Тому особливо приємно, що адміністрація коледжу не вирішила просто замінити картину на якусь іншу або лише законсервувати процес подальшого пошкодження, а саме максимально повернути цей твір мистецтва до авторської версії.

„Христос і багатий правитель" — це копія дуже відомої картини Дж. Г. Гофмана, яка зараз знаходиться в нюйоркській церкві Рівер Сайд, збудованій меценатами Рокфеллерами на Мангеттені. Копія була виконана в 1903 році знаною і шанованою в Мериленді і Вашінґтоні художницею Френсіс Томпсон. Праці цієї художниці, а особливо відомі її маніатюри, займають почесне місце в Мерілендському Історичному Товаристві, а також у Вашінґтонському Мистецькому Клюбі.

— Розкажіть нам трохи, які особливості саме в цієї картини „Христос і багатий правитель" і які реставраційні етапи Ви пройшли, рятуючи її?

— По-перше, картина дуже велика, тільки діаметр полотна складає дев'ять футів. Крім того — вона була вмонтована в стіну каплиці, що дуже ускладнило технічне виконання реставрації. Найгіршим було те, що на полотно протягом останніх десяти років просто текла вода з даху, яка знищила майже всі деталі облич і рук Христа і багатого юнака. І це було прикро, бо сама картина дуже майстерно відображує розчарування на обличчі багатого правителя, коли Христос йому пропонує все своє добро віддати бідним. А саме цей сюжет був дуже актуальним в американському релігійному живописі початку століття, ще й в цьому його історична цінність.

Взагалі в реставрації найперше правило, як в медицині — не пошкодь. З цього я й почала. Найперше треба було зупинити процес подальшої втрати авторських, покладених на початку століття, фарб. Спеціяльними клеями треба було об'єднати збережений авторський живопис з полотном, від якого фарба просто відлущувалась. Коли все, що могло бути врятоване, було врятоване і закріплене, почалась робота над втраченими частинами полотна.

Дуже часто так звана консервація мистецьких творів на цьому і закінчується — зберегти все, що можна зберегти. Але консервація може бути також прелюдією до наступного етапу, самої реставрації. У випадку картини Френсіс Томпсон, було втрачено настільки багато, що треба було переходити до наступного кроку — відтворення оригінального авторського стилю. На цьому щаблі всього процесу реставратор вже мусить застосовувати свої знання техніки і технологій минулих часів (в цьому випадку початку століття), біології, хемії й історії мистецтва. Мій, особисто — це найулюбленіший час всієї реставрації, коли беруться в руки фарби й пензлі і дуже делікатно починає відтворюватись цілісність всього полотна. Картина оживає.

— Тобто реставратор мусить бути професійним живописцем?

— Якщо йдеться про доповнення втрачених деталей, що є найскладнішим моментом будь-якої реставрації, то реставратор неодмінно мусить знати і композицію, і рисунок, і живопис. Не кажучи вже про безліч секретів старовинних фарб і лаків, без знання їхньої „поведінки" зробити успішну реставрацію просто неможливо. В цьому мені надзвичайно допомагають і освіта в Київській Академії Мистецтв саме з фаху реставрації і довгий досвід роботи над збереженням шедеврів мистецтва на Україні.

— Чи не могли б Ви трохи розповісти про свої найцікавіші реставраційні проєкти ще в Україні?

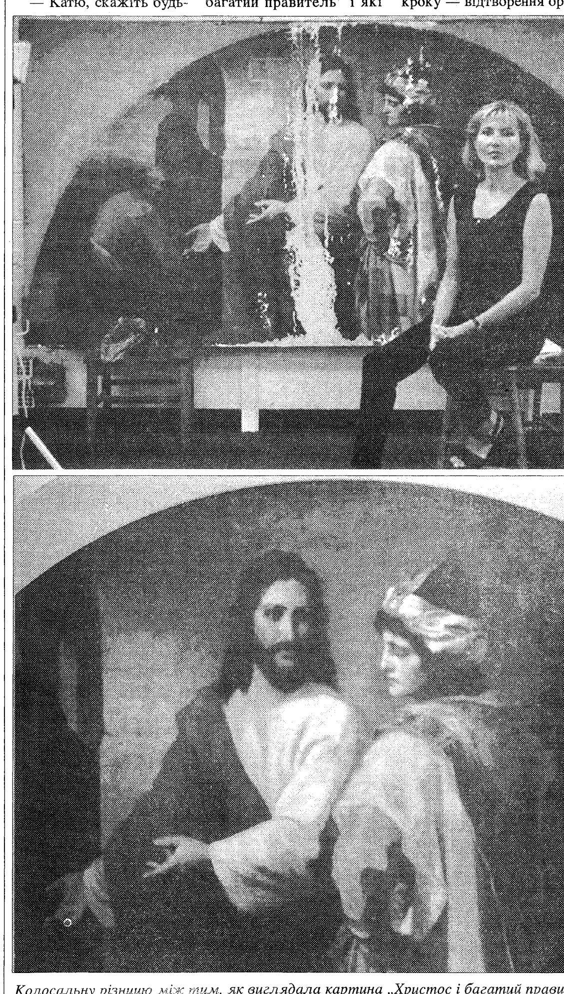
— Реставраційна майстерня, в якій я працювала, робила надзвичайно цікаві проєкти. Один з них — барокковий собор Різдва Богородиці в містечку Козельці, на Чернігівщині, збудований за проєктом Бартоломео Растреллі з унікальним поліхромним липовим іконостасом. Над цим іконостасом наша майстерня працювала майже десять років, в основному в літні часи, бо собор був не діючий і на зиму замикався. Можна вважати, що іконостас Козелецького собору, один з найбільших, якщо не найбільший дерев'яний іконостас XVIII століття в світі! Він має тільки в висоту 27 метрів.

Взагалі, світова історія мистецтва називає і визнає стиль українських церков XVIII століття — стилем козацького барокко. Цей стиль унікальний тим, що так неповторно синтезував традицію європейського барокко з народним, тисячолітньої давности мистецтвом України. Мало хто це усвідомлює, але більшість навіть київських церков репрезентують цей дивовижний архітектурний стиль українського барокко XVIII століття. Скажімо Софія Київська, хоч закладена в XI столітті, зараз є клясичним прикладом, принаймні з зовні, цього феномену української культури, польоту творчого генія і таланту козацької доби.

Ще одна з незабутніх реставрацій на Україні для мене — реставрація Преображенської церкви в Сорочинцях, на Полтавщині, яку ми робили саме в тому трагічному 1986 році, коли вибухнув Чорнобиль. А взагалі — було безліч цікавих проєктів. Це і Троїцька Надбрамна Церква в Києво-Печерській Лаврі, відома всім Андріївська церква; були реставрації і в Західній Україні, і в Західній Европі, всього не перелічиш...

— Відчувається, що стиль українського барокко Вам близький по духу, мабуть, тому й пишете ікони саме в цьому рідкісному і дивовижному стилі? Розкажіть нам трохи про Ваші ікони в церкві св. Михаїла у Балтиморі.

— На замовлення церкви св. Михаїла в Балтиморі я нещодавно закін-

Колосальну різницю між тим, як виглядала картина „Христос і багатий правитель" в каплиці Бейкера і як вона виглядає тепер після завершення реставрації Катерини Довгань-Михайлишин, можна бачити на цій світлині.

(Закінчення на стор. 5)

Ганна Черінь

У Великдень...
Прости, Батьку Тарасе...

У Великдень під драгстором
Діяспорні діти
Дружньо гралися в рулетку,
Та й стали хвалитись
Обновами.
Тій бабуся
Дарувала Барбі,
Та уста розмалювала
В наймоднішій фарбі...
Тому брат дав закурити,
Тому — алькоголю;
Тому — картку на кредити,
А тому — пістоля.
В подаруночок
від мами
Любому синочку —
Розмальовану чортами
Червону сорочку.
— Мені дали динозавра!
— А мені комп'ютер.
— Мені шапку куплять завтра
Із норкових хутер...
Скрізь веселі вихваляння,
Голосні розмови.
Одна тільки сиротинка
Сидить без обнови.
— Мені тато...
— Мені мама...
Це подарувала.
— А я була в МекДоналдса, —
Сирітка сказала.

(З нової книжки гумору „Смійтесь зі мною знов")

В зв'язку з проголошенням Постійною конференцією українських православних єпископів поза межами України 1998 року Роком молоді, Собор Єпископів і Консисторія Української Православної Церкви ЗСА запрошує всіх христолюбивих вірних взяти участь у цьогорічній ПРОЩІ ПРОВІДНОЇ НЕДІЛІ, що присвячена пам'яті Патріярха Мстислава, всіх священнослужителів-мучеників, Української Автокефальної Православної Церкви та всіх спочилих дітей нашої святої Церкви.

СЛАВА БОГОВІ ЗА ВСЕ!

ПРОГРАМА ПРОВОДІВ 1998 р.Б.

СУБОТА 25 КВІТНЯ 1998 р.Б.

год. 9:30 ранку Божественна Літургія в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія.

год. 6:00 вечора Вечірня в церкві-Пам'ятнику, а опісля сповідь.

Правила і вказівки паркування: За розпорядженням Консисторії, паркування на терені Церкви-Пам'ятника і цвинтаря у дні 25-го і 26-го квітня суворо заборонене. Натомість воно дозволяється на терені будинку Консисторії і Дому Культури (135 Дейвідсон Авеню, Сомерсет), Н. Дж. Консисторія подбає про транспортацію прочан з площі паркування до Церкви-Пам'ятника і на цвинтар та назад. Виставки та продаж товарів відбуватимуться в суботу 25 квітня від 12 год вполудне до 6 год. вечора. Обов'язково потрібно отримати від Консисторії на це дозвіл.

НЕДІЛЯ 26 КВІТНЯ 1998 р.Б.

год. 9:00 ранку Зустріч Владик.

год. 9:30 ранку Початок Архієрейської Служби Божої, що її очолить Блаженніший Митрополит Константин в сослуженні Високопреосвященних Архієпископів Антонія і Всеволода та священиків — настоятелів сусідніх парафій.

Після св. Літургії: Хресний хід до центрального Хреста-Пам'ятника посередині цвинтаря і відправа там загальної панахиди за спокій душ спочилих слуг Божих — Патріярха Мстислава, Єпископа Паїсія, всіх спочилих єпископів, духівників і вірних Української Православної Церкви.

Всі інші панахиди можна відправляти щойно після закінчення вищезгаданої загальної панахиди.

Паркування дозволене виключно на терені Консисторії і Дому Культури (135 Дейвідсон Авеню, Сомерсет, Н. Дж.). Консисторія подбає про переїзд прочан з паркувальної площі до Церкви-Пам'ятника і на цвинтар та назад.

Виставки і торгівля — в великій залі Дому Культури від год. 1-ої по полудні до год. 6-ої вечора за попередньо отриманими у Консисторії пермітами.

У готелі „Маріот", через дорогу від Консисторії і Дому Культури, зарезервовано в імені УПЦеркви ЗСА ряд кімнат. Щоб отримати кімнату за 79 дол. за ніч, бажаючі там ночувати мусять зробити свої резервації до **3-го КВІТНЯ**.

ПРОСИМО МАТИ НА УВАЗІ:

Протягом СВІТЛОГО ТИЖНЯ від понеділка 20-го квітня до п'ятниці 24-го квітня НЕ ДОЗВОЛЕНО СЛУЖИТИ НА МОГИЛКАХ ПАНАХИДИ; Ці дні зарезервовані на чищення могил і пам'ятників та на впорядкування цвинтаря.

Зустріч амбасадора Ю. Щербака з Екзекутивою УАКРади

21-го лютого ц. р. амбасадор України до ЗСА Юрій Щербак, в товаристві дружини Марії та культурного аташе Василя Зорі, зустрілися з членами Екзекутиви УАКРади. Зустріч відкрила голова УАКРади Уляна Дячук, подякувавши амбасадорові за його ініціятиву вже другого скликання такого засідання обох сторін, на якому він розповів про працю амбасади України у Вашінґтоні. Він також докладно поінформував присутніх про останні події в Україні та заторкнув справи взаємозацікавлення. В теплій і дружній атмосфері, під час полудневої перекуски, всі присутні мали нагоду відкрито і щиро обмінятися думками про невідкладні справи.

У своєму вступі д-р Ю. Щербак наголосив на важливості тісної співпраці між амбасадою України та українсько-американською спільнотою, зазначивши при тому велику різницю між завданнями і працею амбасади України та метою і діяльністю української діяспори для добра України. Він також звернув увагу на те, що діючи, як офіційний репрезентант Уряду України, його амбасада кілька разів у тиждень дуже зайнята в підготуванні зустрічей та участи на високому рівні з представниками Державного департаменту, Конгресу, Міжнародного валютного фонду, Світового банку та різними американськими підприємствами з приватного сектора. Напруження праці в амбасаді значно збільшується з приїздом різних делеґацій з України і, як зазначив д-р Ю. Щербак, ця діяльність вимагає якнайбільших зусиль та посвяти кількісно невеликого персоналу амбасади і не може виконуватися поодинокими особами чи організаціями діяспори. При цьому д-р Щербак заявив, що „двері амбасади є відкриті" для всіх груп українсько-американської громади, які зацікавлені у використанні приміщень амбасади для конференцій, симпозіюмів та семінарів, і які служили б покращенню відносин та порозуміння між Україною та ЗСА. Як приклад такої діяльности, д-р Щербак згадав про недавню зустріч в амбасаді близько 100 туристичних аґенцій, які в своїй праці зосереджували увагу на зростаючу туристичну індустрію в Україні.

Амбасадор Ю. Щербак запросив присутніх на нараді представників різних організацій, які належать до системи УАКРади, сприяти в налагодженні контактів між американськими професіоналістами та їх колеґами в Україні. Ті самі думки та побажання він висловив на нараді у Вашінґтоні з представниками УККА.

Амбасадор також високо оцінив працю українсько-американської громади для добра України та подану допомогу амбасаді у Вашінґтоні. Особлива вдячність належить Українському Народному та Братському союзам за їх безперервну допомогу амбасаді та подання дітям працівників представництва можливости провести щасливі та корисні для здоров'я вакації на літніх таборах Союзівки та „Верховини", як також Фундації допомоги представництвам України за їх значну допомогу.

Амбасадор особливо підкреслив, що він та Уряд України докладно обізнані з працею українсько-американської громади для добра України і високо її оцінюють. Він закликав американських українців і надалі продовжувати інформувати членів Конґресу та американське суспільство в цілому про вирішальне значення незалежности та територіяльної недоторканости України, її намагання інтеґруватися в європейську спільноту та зобов'язання і надалі утримувати та зміцнювати стратегічне партнерство із ЗСА.

В цей момент Ю. Щербак привітав Український Народний Союз з його 104-річчям та висловив бажання бути присутнім на конвенції УНС в травні та конвенції УБС в червні цього року. Він також висловив сподівання, що делеґати обох конвенцій уважно розглянуть майбутні напрямні українсько-американської спільноти та накреслять цілі діяльности в новому XXI столітті. Він висловив надію також і на те, щоб ці конвенції звернули особливу увагу на питання, як надалі зберігати і стимулювати зацікавлення молодших поколінь американських українців присвятити себе майбутнім американсько-українським проблемам.

Далі амбасадор України зробив огляд останніх політичних економічних та суспільних подій в Україні, зазначивши, що так як відзначування сьомої річниці в подружньому житті, то так само і відзначування сьомої річниці в житті цілої нації може бути критичним. Тепер Україна проходить ту критичну фазу свого буття, через яку всі нації періодично проходять.

Д-р Щербак з'ясував присутнім найважливіші елементи економічної та політичної програми Президента Кучми, успіхи і невдачі Уряду в цих двох ділянках. Економічний ріст і приватизація, криміналізація і корупція, реґіональні антаґонізми та релігійна нетолерантність, ставлення російської Думи до ратифікації українсько-російського договору та безнастанний конфлікт між виконавчою владою та Верховною Радою щодо більшости цих проблем є значним джерелом труднощів сьогоднішньої України. Позитивними амбасадор назвав тісні стосунки та стратегічне партнерство України із ЗСА, зростаючу нормалізацію українсько-російських відносин, договори дружби з Польщею та Румунією, спеціяльні відносини України з НАТО та постійне поглиблення зв'язків з Европейським союзом. Успіхами на економічному полі амбасадор назвав спроможність України поступово зменшувати курс інфляції та стабілізацію гривні, ріст виробництва в металюрґії, розвиток банкової системи та інших фінансових установ.

Після доповіді д-р Ю. Щербак відповідав на ряд запитань, брав жваву участь у відвертій та щирій дискусії з присутніми на зустрічі членами Екзекутиви УАКРади.

Вкінці полуденку голова УАКРади У. Дячук подякувала амбасадорові за його обширну та вглиблюючу доповідь, висловлюючи надію, що такі зустрічі будуть продовжуватися в майбутньому. Амбасадор щиросердечно привітав цю ідею.

Ігор і Наталка Ґавдяк,
Вашінґтонське бюро УАКРади

Унікальна...

(Закінчення зі стор. 4)

чила п'ять ікон для іконостасу і одну запрестольну ікону „Христос на Троні". Як відомо читачам „Свободи", ця церква постраждала від пожежі і вандалізму ще в 1996 році. Звичайно, що свої ікони, якщо дозволяють обставини, я також пишу, використовуючи сюжети і стиль неповторного XVIII століття. Це, мабуть, в моїх жилах.

— Дякую, Катю.

Ще варто згадати, що зараз Катерина Довгань-Михайлишин працює в своїй майстерні в Балтиморі над реставрацією декількох надзвичайно цінних пам'яток европейського мистецтва. Це дві мініатюри-портрети XVI століття, що зображують королеву Шотляндії Марію та її чоловіка, ймовірно виконані одним з учнів Ван Дейка. А друга її реставрація — це поліхромна дерев'яна скульптура з Чехії XVIII століття. Всі ці три роботи потребують того найвищого рівня реставрації, який в результаті знову повертає світові старовинні твори, як мистецьку цілісність.

Руслан Найда щойно закінчив серію вітражів для історичної церкви св. Марка у Фолстоні, Мериленд

Скульптор з Києва, який так само, як і Катерина Довгань-Михайлишин, закінчив Українську Академію Мистецтв і так само киянин, щойно завершив роботу над шістьма кольоровими вітражами для церкви св. Марка. Церква св. Марка — візантійського обряду, але в той же час, вона одна із старовинних церков околиці Балтимору і збудована наприкінці минулого століття. Невдовзі цю церкву навіть плянується внести в список історичних пам'яток Мериленду.

Вітражі, кольорове скло — дуже незвична для українців техніка, особливо для тих, що походять з Наддніпрянщини. Це більше католицька традиція, традиція Західньої Европи, яка і в Америці стала дуже популярною, ніби відголоском „старого світу".

Хоча і в сучасному українському мистецтві були спроби „прижививати" на Україні цей своєрідний, дуже кольористичний вид мистецтва. Скажімо — історія вітража Київського Державного Університету, створеного відомою дисиденткою і художницею Алою Горською. За словами істориків — це був чудовий твір модерного мистецтва, який невдовзі після встановлення в центральній залі філологічного корпусу в шістдесяті роки був знищений, бо, мабуть, здіймав в душах студентства бурі заборонених емоцій. Так само, як була знищена і сама Ала Горська...

В своїх вітражах для церкви св. Марка Руслан Найда намагається якнайближче відтворити ориґінальні вітражі, які були втрачені при реконструкції церкви. Хоча це й непроста справа, бо залишилось дуже мало документальних свідчень і замальовок ориґінальних вікон. В своїй студії в Балтиморі Руслан Найда також робить цілу серію менших вітражів, з яких він плянує трохи пізніше скомпонувати виставку. Цю виставку кольорового скла, яке досить портативне і нескладне для перевезення, Руслан Найда має намір показати і в Києві цього літа. Працювати зі склом Руслан навчився вже в Америці, в Ню Йорку, а своєю виставкою він зможе спонукати вітражне мистецтво знов почати собі здобувати популярність на Україні.

Безперечно, що унікальна реставрація Катерини Довгань-Михайлишин і вітражі Руслана Найди збагатили культурне життя балтиморської громади. Будемо сподіватися, що й надалі люди з такими рідкісними фахами і здібностями знаходитимуть їм практичне застосування в Америці.

Зацікавлених високомистецькою реставрацією старовинних ікон, олійних полотен, скульптур, вітражів, а також тих, кого цікавить барокковий іконопис та вітражні ікони, мистці запрошують звертатись на адресу: Katerypna Dovhan-Mychajlyshyn, 2813 White Ave., Baltimore, MD 21214; тел.: (410) 254-4761.

Леся Гончар

У СЕРЕДУ, 8-ГО КВІТНЯ, Коретта Скатт-Кінґ, вдова по американсько-муринському активістові та пасторові д-рові Мартинові Лютерові Кінґові мол., подала генеральному прокураторові країни Дженет Ріно нові докази доцільности повторного слідства у справі вбивства її чоловіка. Після двогодинної приватної розмови Дж. Ріно сказала: „ Ми з великою увагою перевіримо ці питання та інформації, ними передані, і я особисто сконтактуюся з ними, як тільки цю перевірку буде закінчено". Джеймс Ерл Рей, котрому тепер 70 років і який вмирає від хвороби печінки, признався до вини в убивстві д-ра М.Л.Кінґа мол., 11місяців після його смерти 4-го квітня 1969 року, але відразу відрікся свого зізнання та від того часу постійно говорить про свою невинність у тому вбивстві. Рідні убитого проповідника в останніх місяцях говорять, що Е. Рей є тільки козлом відпущення.

27-ий Літературний конкурс СФУЖО

Гаслом Світової Федерації Українських Жіночих Організацій в 1997 році було: „Передаймо нащадкам наш скарб — рідну мову". Уряд України прийняв це гасло та проголосив спеціяльний комітет для переведення його в життя в 1998 році. Тому і Світовий Конґрес Українців проголосив це гасло, однаково важливе в Україні, як і у нас на поселеннях, гаслом СКУ в 1998 році. Мова — це наша культура, це душа народу. Мова — це те, що нас всіх в'яже з Україною. Без мови — ми не ми!

З того приводу СФУЖО проголошує 27-ий Літературний конкурс СФУЖО ім. Марусі Бек для дітей і молоді-студентів діяспори і України. СФУЖО подає чотири теми конкурсу до вибору: „У мові і пісні — душа народу", „Рідна мова — найкращий Божий дар", „Українською мовою порозуміємося з українцями по цілому світі, „Любіть Україну... і мову її солов'їну".

Вікові групи учасників конкурсу: 7–11 років, 12–14 років, 19–23 роки.

Реченець конкурсу — 1-го вересня 1998 року.

Твір: не більше як п'ять сторінок, по можливості — машинопису. В українській мові, підписаний псевдонімом. В закритому приложеному конверті подати псевдонім, справжнє прізвище і адресу автора. Конверт відкриється після рішення жюрі переможців. Для переможців призначені нагороди.

Адреса СФУЖО: WFUWO, konkurs, P. O. Box 84578, 2336 Bloor St. W., Toronto, Ont., M6S 1T8, Canada.

У ЧЕТВЕР, 9-ГО КВІТНЯ, в Мецці у Савдійській Арабії, в цей останній день мусулманських святкувань гаж, загинуло понад 150 паломників, які рушили сповняти ритуал „ каменування диявола". Деякі паломники були затоптані, а інші загинули, падаючи з моста під час панічного зрушення. Місцеві офіційні чинники ствердили, що більшість загиблих — це паломники, старші жінки та чоловіки з Індонезії та Малайзії, а також деякі з Пакістану, Єгипту та Індії. В останніх роках святкування раж у Мецці переслідують нещасливі випадки стихійних рухів юрби, вогню та політичних протестів, які перетворюються в несамовиті трагічні катастрофи.

РИЧАРД МОРНІНҐСТАР, спеціяльний амбасадор ЗСА до Росії та нових незалежних держав, який в середу, 8-го квітня, був у Києві, скритикував Україну за її надмірний бюрократизм. Він підкреслив, що комерційні закони і правила України є „надто численними, дуже обтяжуючими, надміру скомплікованими та особливо свавільними". Крім того Р. Морнінґстар зазначив, що економічному розвиткові країни перешкоджають суперечні податкові правила. ЗСА, котрі є найбільшим вкладником капіталу в Україні, витратили понад 90 млн. дол., допомагаючи вирішувати суперечки між Києвом і американськими діючими фірмами в Україні.

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
несподіваного відходу у вічність 16-го квітня 1997 р. нашого найдорожчого МУЖА, ТАТА, ДІДА, БРАТА, ШВАҐРА і ВУЙКА

бл. п.

МИХАЙЛА ШАРКЕВИЧА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в неділю, 19-го квітня 1998 р. в слідуючих церквах:

св. Стефана, Томс Рівер, Н.Дж.;
св. Івана Хрестителя, Н. Дж.;
св. Марії, Брістол, Па.

Про молитви за спокій душі покійного просить дружина ГАНЯ, діти і внуки.

10-го квітня припадає
ЧЕТВЕРТА РІЧНИЦЯ СМЕРТИ
нашої незабутньої, найдорожчої МАМИ

бл. п.

АННИ ЛЮБИНСЬКОЇ

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

були відправлені

в церкві Пресвятої Трійці в Кергонксоні, Н.Й.;
в церкві св. Йосафата в Ню Британ. Конн.

Просимо згадати покійну у своїх молитвах.

Вічна їй пам'ять!

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою, що 8-го квітня 1998 р. відійшла у вічність на 95-му році життя наша дорога МАМА, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

ІВАННА ДЖУС

ПОХОРОНЕНА 10-го квітня 1998 р. на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишила в смутку:
сина — ЗЕНОНА ШЕПАРОВИЧА з дружиною ІРЕНОЮ
сестру — ВОЛОДИМИРУ ІВАНУСУ з донькою КРИСТИНОЮ з мужем ПАВЛОМ

Вічна їй пам'ять!

Зі смутком повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що 10-го квітня 1998 р. упокоївся в Бозі, проживши 75 років

бл. п.

ОЛЕГ ТАРАС РАТИЧ

доктор хемії

ПАНАХИДА буде відправлена у вівторок, 14-го квітня 1998 р. о год. 7:30 вечора у Gowen Funeral Home 233 Somerset St., New Brunswick, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в середу, 15-го квітня 1998 р. о год. 10:00 рано в церкві Різдва Пресвятої Богородиці, 86 Livingston Ave., New Brunswick, N.J., а опісля на цвинтарі св. Петра в New Brunswick, N.J.

Горем прибиті:
дружина — ІВАННА
брати — ЛЮБОМИР
— РОСТИСЛАВ з дружиною ГАЛЕЮ
братаниці — ДАРІЯ з мужем ЮРІЄМ і сином АЛЕКСАНДРОМ
— НАДІЯ
— ХРИСТЯ
— НАТАЛІЯ
братаничі — ЯРОСЛАВ
— РОМАН з дружиною ОЛЕСЕЮ
ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді, Україні і Польщі.

Вічна йому пам'ять!

„Чисті руки"...

(Закінчення зі стор. 1)

порушень під час підрахунку голосів. "Спостерігачів фактично не допустили до спостереження за підрахунком голосів",— наголосив Юрій Оробець. Він повідомив, що на дільницях були загороди на відстані 5-6 метрів від столів, де підраховувалися голоси. Отож простежити, чи ніхто не фальшує було неможливо.

У Києві на Троєщині під час підрахунку голосів один з кандидатів на депутата Київської Міської Ради Ігор Шевченко прорвався через загороду, вихопив пачку з бальотами на користь свого конкурента і знайшов там 4 бальоти зі своїми голосами. "І такі порушення неподинокі", — відзначив Ю. Оробець. Були й фальшування протоколів. Наприклад, у 46-ій мажоритарній окрузі в оригінальному протоколі значилось, що не підтримали жодного з кандидатів 150 осіб, а у зфальшованому — їх стало на 100 менше.

Більшість документів про порушення вже передано на розгляд прокуратури, Спеціяльної слідчої комісії ВР та до Центральної виборчої комісії (ЦВК повідомив голова фонду Володимир Головач.

Депутати Верховної Ради попереднього скликання Степан Хмара та Богдан Ярошинський висловили обурення з приводу фальшування виборів. За словами С. Хмари "в кримінальній державі відбулися кримінальні вибори". Він підкреслив, що "Національний фронт" відчув повну ізоляцію.

На запитання щодо можливости звернення С. Хмари до суду, щоб довести факти фальшування виборів, він зазначив: "Я не буду звертатися в суд. Я не програв — програла Україна". Відносно прогнозів щодо наступних виборів С. Хмара зауважив, що дуже важко прогнозувати майбутні вибори, з огляду на кримінальний стан гілок влади. Учасники пресконференції дійшли до висновку, що сьогодні "владу в Україні треба отримувати на президентських виборах".

Вшанування двох ювілеїв

На 1998 рік припадає століття з дня народження визначного українського історика Симона Наріжного (1898–1983) та 50-ліття з дня ліквідації празького Музею визвольної боротьби України.

Для вшанування цих двох ювілеїв Українська ініціятива в Чеській республіці та Слов'янська бібліотека у Празі 25-го березня ц. р. влаштували в залі засідань Національної бібліотеки вечір, головним пунктом якого була доповідь академіка Миколи Мушинки на тему: "Симон Наріжний та празький Музей визвольної боротьби України."

Учасники вечора вперше довідались не лише про складну біографію С. Наріжного, але й про історію майже забутого українського музею в Празі та долю його фондів.

Симон Наріжний народився на Полтавщині. Від 1922 року жив у Празі, де з відзнакою закінчив Карлів Університет та Український Вільний Університет. Тут він успішно захистив звання доктора філології та габілітувався на доцента й професора університету. Від 1930 по 1948 рік його доля була пов'язана з Музеєм визвольної боротьби України в Празі, в якому він працював до його ліквідації комуністичним урядом Чехо-Словаччини 26-го березня 1948 року (тобто точно перед півстоліттям).

У січні 1950 року чехословацьке КГБ видворило С. Наріжного (як людину без державного громадянства) з країни. Після однорічного перебування в австрійських таборах ДіПі він опинився в Австралії, де й умер у 1983 році на 85-ому році життя. До відходу на пенсію він працював звичайним робітником. Його смерть не було відзначено жодним некрологом.

А якою була доля фондів МВБУ? Вже в квітні 1945 року першу їх партію (шість вантажівок) органи чехо-словацької безпеки (в співдії з органами совєтського КГБ) вивезли невідомо куди. Другу партію (12 тонн) було вивезено в Совєтський Союз у 1958 році, а решту — в 1983 році. Частина матеріялів залишилася в Празі. Майже всі матеріяли, вивезені з Праги в Совєтський Союз (а було їх понад 40 тонн) були зосереджені в Харкові, де їх було старанно опрацьовано і розіслано в різні строго засекречені архіви України та Росії для „оперативного використання". Основна їх частина опинилася в Архіві Жовтневої революції в Києві (нинішній Центральний державний архів вищих органів влади і управління України на вул. Солом'янській). Там з них було влаштовано понад тисячу персональних фондів, серед яких є фонди майже всіх політичних емігрантів Чехо-Словаччини. Неважко додуматися, для якої мети використовувалися ці надсекретні фонди. Подібним способом були опрацьовані і матеріяли МВБУ, що залишилися в Празі. Нині і в Україні і в Чехії ці матеріяли розсекречені і доступні для загального користування. На жаль, сучасні науковці до них майже не звертаються.

Все це детально описано в книзі М. Мушинки „Музей визвольної боротьби України та доля його фондів", що її з ініціятиви проф. Марка Павлишина в 1996 році видав відділ славістики Університету ім. Монаша в Мельборні (Австралія). На жаль, ні в Україні, ні в Чехії ця книжка майже не відома, бо видано її дуже низьким накладом (500 примірників).

Після доповіді М. Мушинки розгорнулася широка дискусія. Учасників найбільше цікавила доля рукопису другого тому капітальної праці С. Наріжного „Українська еміграція", віднайденого М. Мушинкою у вище наведеному київському архіві (830 аркушів). Директор Слов'янської бібліотеки М. Клімова висловила охоту негайно видати цей рукопис друком в серії видань своєї бібліотеки. Амбасадор України в Чехії Озадовський підтримав ідею перевидання книжки М. Мушинки про празький МВБУ в Україні, професор Карлового Університету Їржі Марван говорив про незадовільну співпрацю між чеськими й українськими славістами тощо.

Обговорювалось і питання реституції. М. Мушинка підкреслив, що будинок МВБУ був єдиним будинком в Празі, що був повністю майном української громади — Товариства „Музей визвольної боротьби України". Його було повністю знищено під час бомбардування Праги американськими літаками в лютому 1945 року. Після війни, в рамках двохрічного плану відновлення народного господарства були виплачені „війнові шкоди" за всі знищені об'єкти. Українська громада за знищений будинок не одержала ні копійки, хоч ця шкода чехословацькими та міжнародними органами була підрахована на кілька мільйонів крон. До будинку належав садок площею 24 кв. м., за яку й досі українська громада не одержала жодного відшкодування. А воно б їй зараз дуже придалося!

В кінці програми учасники вечора вшанували пам'ять Симона Наріжного хвилинною мовчанкою.

М. Шурка

Христос Воскрес!

Голосять дзвони Великодні —
Їх гомін лине до небес —
Радій, о, світе, і ви — люди,
Це ж нам Христос воскрес!

Воскреслому на віки слава!
Честь Богу, втіленім в людині,
З Христовим Великоднем в світі
Ісус воскрес і в Україні!

Хвала Воскреслому во віки,
Він муки-лихо переніс,
А тих, що віру загубили,
На дусі, в вірі всіх возніс.

Гей! Грайте дзвони великодні,
Звіщайте радісну хвилину —
Христос воскрес, Він благословить
Соборну нашу всю родину.

З весною й Божою красою
Виводять гаївки дівчата,
А співом птиці прославляють
Нам Великодні наші свята.

Велика радість! Гідна слава!
Це чудо сталося чудес!
Тому й усі, як один, нині
Вітаємось: Христос Воскрес!

Микола Горішний

Линдгирст, Н. Дж.

Ю. Осінчук у Чикаґо

Український Інститут Модерного Мистецтва в Чикаго 15-го березня ц. р. приймав і вітав у себе відому американську піяністку українського походження маестро Юліяну Осінчук.

Великий музичний талант, всебічна обдарованість, багатогранність, працьовитість і здисциплінованість дали надзвичайні плоди. Відомі залі Ню Йорку, Вашінґтону, Лондону, Амстердаму, Зальцбургу і Києва гостинно відкривали для неї двері. Підтвердження успіху були хвальні відгуки в газетах. „Лос Анджелес Таймс" писала, що „...надзвичайна техніка, дисципліна і талант зачарували як слухачів так і критиків".

Великий вклад в американську музику мисткиня внесла включенням у свою концертову програму творів композиторів Аляски, які виконувались в Кеннеді центрі у Вашінґтоні і Мері Голл в Ню Йорку.

Але особливий внесок зробила маестро Ю. Осінчук для популяризації української музики. Дослідження фортепіянової творчости українського композитора Віктора Косенка було темою її докторату. Його твори, включені піяністкою в програми концертів, а невдовзі вийдуть у світ два її диски з ними.

Теперішний концерт в Українському Інституті Модерного Мистецтва почався незвичайно — вступом-розповіддю маестро Ю. Осінчук про життєвий і творчий шлях українського композитора.

Народився Віктор Косенко в Санкт Петербурзі 1896 року у військовій родині. В 1915 році вступив до консерваторії по клясі фортепіяно, і в 19 років був відзначений як особливо обдарований студент. „Надзвичайний виконавський і композиторський талант", — писав про нього директор консерваторії і композитор Олександр Глазунов. Після закінчення консерваторії Віктор Косенко виїхав до Житомира, де викладав у музичній школі. Він організував камерні і сольові концерти як в Житомирі, так і по всій Україні, в яких в більшості виконував твори Шопена і свої власні. В 1929 році переїхав до Києва, де викладав у консерваторії (попередня назва — Інститут музики і драми ім. Лисенка). В 1935 році захворів недугою нирок, а в 1938 році помер у віці 42 років, залишивши нездійснені мрії і чудову спадщину своїх творів, таких як „Героїчна увертюра", „Молдавська поема", концерти для фортепіяно, скрипковий концерт, соната для скрипки і фортепіяно, численні фортепіянові твори, етюди, прелюдії, поеми, цикли творів у формі старовинних танців, пісні і обробки народних пісень.

Маестро Ю. Осінчук розпочала свій виступ чотирма дитячими піснями зі збірника „24 дитячі п'еси" оп. 24, написаного в 1926–30 роках, щоб продемонструвати, яку вагу приділяв композитор музичному вихованню дітей і школенню техніки юних піяністів.

Відтак були виконані одинадцять етюд оп. 8, написаних в 1922-23 роках з використанням форми старовинних танців і пісень. Піяністка з високою майстерністю і блискучою технікою натхненно передала характер і настрій цих творів (від меланхолійно-поетичного до бурхливо драматичного). Особливістю виразів у цих творах є поетичні мелодійні лінії, багата гармонія в поєднанні з компліковано поліфонією і хроматизмами.

Другу частину концерту мисткиня розпочала Сонатою ч. 2, оп. 47 Музіо Клементі (1752–1832), італійського композитора і піяніста, народженого в Римі, який виростав і вчився в Англії. Цікаво, що ця соната виконувалась ним у 1785 році у змаганні з Моцартом. І хоч Моцарт висловлювався з неповагою про Клементі, все ж таки використав головну тему цієї сонати в увертюрі „Чарівної флейти". Клементі написав 106 сонат і сонатин, в більшості для фортепіяно, симфонії, увертюри, а також монументальну працю „Градус ад Парнасум" — 100 технічних вправ для фортепіяно. Він був блискучий піяніст, але граціозне виконання сонати Юліяною Осінчук напевно не поступилось перед виконанням композитора.

„Голубою рапсодією" американського композитора Джорджа Гершвіна (1898–1937) в оригінальній версії для фортепіяно мисткиня блискуче закінчила концерт. Овації довго не замовкали і піяністка виконала на біс вальс Шопена, з присвятою для організаторів концерту Оксани і Любомира Крушельницьких, а також „Легенду" Віктора Косенка.

Талант і музикальність, висока техніка, майстерність, глибока культура виконання Юліяни Осінчук, як і її освіченість, ерудиція, безпосередність — це лише частина штрихів до портрету мисткині.

Своєю працею маестро Ю. Осінчук вносить вагомий вклад у музичну культуру світу, а особливо України, популяризуючи українську музику.

Леся Рудавська-Коленська